

[Birthe Hansen]

Det må ikke på noget tidspunkt fremstå som et krav.

Så vidt jeg kan se, er der – og det fremgår også af bemærkningerne – mange penge at spare, hvis man får gennemført dette forslag. Der er mange penge at spare for det offentlige, hvis den syge får lov at dø hjemme, og netop det forhold kan meget nemt føre til et krav på et eller andet tidspunkt, og det kunne vi så være bange for.

En anden ting, jeg måske også kunne være lidt bange for, er noget, der vedrører arbejdsmarkedet, for jeg synes, der er visse tendenser i forslaget – måske ikke så kraftige, som det åbenbart er sagt fra fru Kirsten Lees side, jeg har ikke hørt det – men at det er en diskriminering af kvinder. Jeg vil bare referere baglæns til barselorloven. Det har jo helt klart vist sig, at fordi der ikke er fuld lønkomensation under barselorloven, er der ikke nær så mange mænd, der benytter sig af tilbudet.

Og det samme vil jeg så godt sige i forbindelse med dette forslag. Der står i forslaget »lønkomensation«, men for os er det altså vigtigt at sige, det må være fuld lønkomensation og dertil knyttet en ret til at vende tilbage til det job, man har haft. For hvis den ret ikke er der og man bliver fyret efter sådan en orlov, så er ordningen ikke noget værd.

Så mener vi, at dette med at få refunderet medicin og plejematerialer heller ikke forekommer os helt rimeligt, det, at pågældende, der påtager sig at pleje hjemme, skal rende fra det ene sted til det andet for at få refunderet denne udgift. For os at se kan det da ikke være særlig problematisk, at læge og hjemmesygeplejerske stiller medicin og plejemateriale til rådighed. Så er man ude over det problem.

Så mener vi også, at selve finansieringssystemet bør fremstå langt tydeligere. Sådan som det foreligger i øjeblikket, er det klart, det er kommunens udgift i første omgang, og at det er amt og stat, der vil spare. Men det kan nok ikke være rimeligt med alle de betrængte kommuner, vi har i dag, hvis dette kommer til at fremstå som en udgift for dem. Jeg mener helt klart, at der skal ændres, sådan at det, om ikke bliver positivt, så i hvert fald bliver udgiftsneutralt for dem. Ellers er der ikke ret mange kommuner, der vil være med til denne ordning.

Men når jeg så har sagt disse ting – og det mener jeg er noget, vi må kigge på under ud-

valgsarbejdet – vil jeg gerne sige, som jeg har gjort det andre gange, at vi er positive over for forslaget.

(Kort bemærkning).

Grete Schødt (S):

Jeg skylder fru Karen Højte Jensen et svar på, hvad der er sket siden 1981. Ja, der er bl.a. gået 8 år, og derefter er der også sket det ulykkelige, at vi har fået mange, mange flere kræftpatienter. Vi har fået mange andre plejekrævende sygdomme, lad mig blot nævne AIDS. Det er en af årsagerne til, at vi i dag i Socialdemokratiet erkender, at dette beslutningsforslag er en nødvendighed.

Fjerde næstformand (Poulsgaard):

Den næste, som har bedt om ordet, er fru Hanne Severinsen. Fru Hanne Severinsen har anmodet om tilladelse til at tale fra sin plads i salen. Jeg skal imødekomme denne anmodning.

Hanne Severinsen (V):

Tak. Forslaget til folketingsbeslutning er blevet indgående drøftet i Venstres folketingsgruppe, hvor der er stor sympati for intentionerne i forslaget.

Spørgsmålet om plejeorlov er en gammel sag, og den er jo – som mange sikkert ved – oprindelig startet af et af Venstres gruppemedlemmer, hr. Jørgen Winther, som senere vil tage ordet i denne sag.

Det er også blevet diskuteret flere gange her i folketingsalen, men heldigvis er sagen ikke bare blevet diskuteret, vil jeg godt understrege, der er også sket store fremskridt på området.

I 1985 udsendte Sundhedsstyrelsen en vejledning eller et idékatalog om plejeomsorg for alvorligt syge og døende, og som også forslagsstillerne nævner i bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning, findes der faktisk mange muligheder, man kan benytte sig af: hjemmehjælp, hjemmesygeplejerske, døgnpleje, hjælpemidler, smertebehandling og meget mere.

Desuden viser det sig i praksis, at der er mange arbejdsgivere, der er særdeles forstående, og derfor kan man godt konkret løse problemerne ude i kommunerne. Masser af kommuner har i den konkrete situation ydet hjælp, og det har